

Triodion

...

6. viikko
Maanantai

Julkaistu Ortodoksi.netissä 6.4.2014

KUUDENNEN VIIKON MAANANTAI AAMUPALVELUS

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen vuorosävelmän mukaiset katismatroparit.
2:sen kunnian jälkeen nämä **katismatroparit, 1. säv.**

Oi hyvä Herra, vieritä paatumuksen kivi minun sydämeltäni, joka on himojen kuolettama. Nosta ylös minun sieluni ja suo minun katuvaishana tuoda hyveitten palmunlehviä Sinulle, Valtias, tuonelan voittaja, että saisin iankaikkisen elämän ja veisuin ylistäisin valtaasi ja laupeuttasi, oi ainoa ihmisiä rakastava.

Jumalansynnyttäjän tropari

Oi armoitettu, nähdessään Sinussa ihmeitten ihmeen luomakunta iloitsee, sillä siemenettä Sinussa tapahtui sikiäminen, ja selittämättömästi Sinä synnytit Hänet, jota eivät enkeljoukkojen päämiehetkään kykene katselemaan. Oi Jumalansynnyttäjä, rukoile Häntä meidän sielujemme puolesta!

Psalmikatismen 3:n kunnian jälkeen **troparit, 1. säv.**

Päästyämme paaston kuudenteen viikkoon laulakaamme palmusunnuntain esijuhlan veisua Kristukselle, sillä meidän tähtemme Hän tulee istumaan aasin varsalla, että kuninkaana alistaisi järjettömät kansat Isälle. Valmistakaamme kaikki Hänelle hyveitten oksia, että saisimme iloiten nähdä Hänen ylösnousemuksensakin.

Jumalansynnyttäjän tropari

Pyhä Neitsyt, ojenna jumalalliset kätesi, joilla kannoit hyvydessään lihaksi tullutta Luoja, ja rukoile, että Hän lunastaisi meidät kiusauksista, himoista ja vaaroista, kun me ylistämme Sinua ja halukkaasti huudamme Sinulle: Kunnia olkoon Sinut asunnokseen ottaneelle, kunnia Sinusta ilmestyneelle, kunnia Hänelle, joka Sinun synnytyksesi kautta on meidät vapahtanut.

Minean kanoni ja nämä triodionit sijallaan. Luemme myös Vanhan testamentin 1:sen veisun.

Triodion, Joosefin runo

1. veisu. 1. säv. Irmossi

Veisatkaamme voittoveisu Jumalalle, / joka on väkevällä käsivarrellaan tehnyt suuria ihmeitä / ja on pelastanut Israelin, // sillä Hän on ylistetty!

Troparit

Kuolettakaamme himot pidättyväisyydessä ja tehkäämme henkemme eläväksi jumalallisten tekojen avulla, että saisimme puhtain mielin nähdä Kristuksen puhtaan kärsimyksen.

Armorikas Kristus, vaikka olenkin ottanut esimerkiksi säälimättömän rikkaan miehen elämän, minä rukoilen: Lue minut yhteen köyhän Lasaruksen kanssa ja lunasta minut sammumattoman tulen poltteesta.

Herra, minä olen paastonnut kaikkinaista uroteoista ja ahneesti nautiskellut virheistä. Kun nyt olen nälkäinen, täytä minut pelastavaisella ja puhtaalla ruualla.

Jumalansynnyttäjälle

Valtiatar, Sinä synnytit armollisen Jumalan. Pelasta ja armahda minua, joka makaan omien tekojeni tuomitsemana.

Toinen, Theodoroksen runo

Irmossi. 1. säv.

Veisatkaamme voittoveisu Jumalalle, / joka Egyptissä auttoi Moosesta / ja hänen kauttansa hukutti faraon kaikkine sotajoukkoineen, // sillä Hän on ylistetty!

Troparit

Uskovaiset, lähestykäämme palmunlehvien juhlaa ja viettäkäämme sen kirkasta esijuhlaa jo tänään, että saisimme nähdä elämää kantavat kärsimykset.

Kristus tulee, saapuu Jerusalemiin istuen kuninkaan tavoin aasin varsalla, että alistaisi järjettömät kansat Isän ikeeseen.

Kunnia - -.

Sinä, joka olet jumaluudessa yksi kolmipersonainen ykseys, syntymätön Isä Jumala, ainosyntyinen Poika ja ainoa Pyhä Henki, yhtenä hallitseva valta, pelasta kaikki meidät!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Jumalansynnyttäjä Maria, avioon käymätön ja aviota tuntematon, suuria Sinusta puhutaan kaikkialla, sillä Sinä synnytit lihassa kaikkien Luojan.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Katso, Kristus on tullut Beetfageen. Iloitse Betania, Lasaruksen kotipaikka, sillä herättäessään Lasaruksen kuolleista Hän näyttää sinussa suuren ihmeen.

Irmossi. 1. säv.

Weisatkaamme voittoveisu Jumalalle, / joka Egyptissä auttoi Moosesta / ja hänen kauttansa hukutti faraon kaikkine sotajoukkoineen, // sillä Hän on ylistetty!

8. veisu. 1. säv. Irmossi

Papit, veisuin ylistäkää Luojana ja Herrana Häntä, / jota enkelit ja kaikki sotavoimat pelkäävät. / Nuorukaiset, ylistäkää, ja ihmiset, kiittäkää // ja suuresti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Minä kurja olen tullut rikkaaksi hedelmättömistä ajatuksista, sieluni minä olen saastuttanut laittomassa hekumassa ja toivottomuuden pimeys ympäröi minut. Minun Jumalani, anna katumuksen valon minulle loistaa!

Armollinen, niin kuin Sinä kerran valistit syntymästään asti sokean, valista minunkin sieluni, joka ei näe Sinun valkeuttasi, vaan on vajonnut hirveän unohduksen ja elämän huolien pimeyteen!

Paastottuaan Elia aukaisi taivaat ja kasteli sateella janoavan maan. Paastotkaamme mekin ammentaen sielun kyynelten vettä, että saisimme armahduksen.

Jumalansynnyttäjälle

Puhdas Neitsyt, elävänä viinipuuna Sinä kasvatit meille kypsän rypäleen, joka vuotaa meille synninpäästön viiniä ja kuivattaa synnin juopumuksen.

Toinen irmossi. 1. säv.

Me edeskannamme Sinulle ruumiittomien ylistystä, / niin kuin nuorukaiset pätsissä, / ja veisaten lausumme: // Kaikki Herran teot kiittäkää Herraa!

Troparit

Lasaruksen henkiinherättämisen esiportti on auki, sillä Kristus tulee herättämään kuolleen, niin kuin nukkuvan, ja elämällä kukistamaan kuoleman.

Suuri on kerskauksesi, oi Betania, sillä Sinä sait pitää vieraanasi Luojaa ja huutaa: Kaikki Herran teot kiittäkää Herraa!

Me kiitämme Herraa, Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä.

Sinä olet yliolennollinen, kolminkertainen ykseys, Sinä olet yksi, vaikka jakaannutkin persoonien muodossa. Kunnioittakaamme Isää, Poikaa ja jumalallista Henkeä!

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Ylistetty Neitsyt, enkelin kanssa me lausumme Sinulle: Iloitse! Sillä Sinä saatoit maailmaan ilon, maailman Vapahtajan. Rukoile Häntä kaikkien puolesta!

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Kristus, me edeskannamme Sinulle veisua, sillä Sinä, joka korkeuksissa ratsastat kerubeilla, matkaat varsalla alistaaksesi kaikki valtaasi.

Me kiitämme ja ylistämme ja kumarramme Herraa, veisaten ja korkeasti kunnioittaen Häntä iankaikkisesti.

Irmossi. 1. säv.

Me edeskannamme Sinulle ruumiittomien ylistystä, / niin kuin nuorukaiiset pätsissä, / ja veisaten lausumme: // Kaikki Herran teot kiittäkää Herraa!

9. veisu. 1. säv. Irmossi

Uskovaiset, ylistäkäämme Neitsyttä, / elämän lähdeä, / kultaista lampunjalkaa, / elävää temppeä, / puhdasta häämajaa ja taivasta // ja maata korkeampaa Jumalansynnyttäjää.

Troparit

Monien rikkomusten kuolettamana minä olen välinpitämättömyyden haudassa, jota toivottomuuden kivi peittää. Kristus, ota se armossasi pois ja nosta minut ylös, niin kuin kerran nostit Lasaruksen!

Karttakaamme rikkaan miehen esimerkkiä, sillä hänet tuomittiin sammumattomaan tuleen, ja pyrkikäämme Lasaruksen kärsivällisyyteen tuskissa, että Jeesus lohduttaisi meitä ja tekisi meidät osallisiksi valtakunnastaan.

Halatkaamme himot surmaavaa paastoa, viettäkäämme aikamme kiinteästi rukouksessa, itkekäämme, murehtikaamme ja huoatkaamme hartaasti, että Abraham ottaisi meidät helmaansa, kun me täältä lähdemme.

Jumalansynnyttäjälle

Ylistäkäämme veisuin neitseyden jumalallista aarretta, esi-isien ainoaa oikaisua, lähdettä, josta virtaa laupeuden syvyys, Jaakobin ihanuutta, Jumalansynnyttäjää, sillä hänen kauttansa olemme saaneet pelastuksen.

Toinen irmossi. 1. säv.

Sinua, oi Jumalansynnyttäjä Neitsyt, / profeetta Hesekielin näkemää porttia, / josta ei kulkenut kukaan muu kuin Jumala, // me veisuin ylistämme.

Troparit

Tänään kerrotaan Jordanin toisella puolella olevalle Kristukselle Lasaruksen sairaudesta, ja ennaltatietäjänä Hän sanoo: Ei tämä sairaus ole kuolemaksi.

Valmistaudu, Betania, kaunista jumalalliset sisäänkäyntisi, avarra pihasi, sillä Valtias tulee apostoleineen tekemään kasvattisi eläväksi.

Kunnia - -.

Kuusisiipisten sotajoukko kunnioittaa Sinua, kolmipersonaista ykseyttä ja jakamatonta olemusta. Niin mekin, ihmiskunta, ylistämme Sinua.

Nyt - -. *Jumalansynnyttäjälle*

Kaikki profeetat ovat ennustaneet Sinusta, Jumalan Äidistä, toinen pyhänä porttina, toinen valon pilvenä, toinen pyhänä vuorena. Mekin saarnaamme Sinusta kunniakkaana valtaistuimena.

Kunnia olkoon Sinulle, meidän Jumalamme, kunnia Sinulle.

Valmistautukaamme kaikki kohtaamaan Kristusta hyvien tekojen oksin ja puhtauden palmunlehvin, kun Hän meidän Jumalanamme saapuu Jerusalemiin.

Irmossi. 1. säv.

Uskovaiset, ylistäkäämme Neitsyttä, / elämän lähdettä, / kultaista lampunjalkaa, / elävää temppeeliä, / puhdasta häämajaa ja taivasta // ja maata korkeampaa Jumalansynnyttäjää.

Virrelmästikiirat, 5. säv.

Kristus Jumala, älä tuomitse minua helvetin tuleen, / niin kuin rikkaan miehen Lasaruksen tähden, / vaan anna minullekin ihmisrakkautesi pisara, / kun minä itkien rukoilen, // ja armahda minua!

Liitelauselma: Ravitse aamulla meitä armollasi, suo meille iloa ja riemua kaikkina päivinä. Suo meidän iloita yhtä monta päivää, kuin olet nöyryyttänyt meitä, yhtä monta vuotta, kuin olemme kovaa kokeneet. Saakoot palvelijasi nähdä sinun tekosi ja heidän lapsensa sinun kunniasi.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ja tulkoon osaksemme Herran, meidän Jumalamme, laupeus. Suo menestystä meille kättemme työn; niin, suo menestystä meidän kättemme työn.

Marttyyrien stikiira

Siunattu on taivasten Kuninkaan sotajoukko, / sillä vaikka voittajat olivatkin maasta syntyneitä, / he riensivät tavoittamaan enkelarvoa ylenkatsoen ruumiinsa, / ja kärsimysten kautta he tulivat otollisiksi ruumiittomien kunniaan. // Heidän rukoustensa tähden, oi Herra, lähetä meille suuri armosi!

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Me pyydämme, oi armoitettu: / Tule välittäjäksemme rukouksissasi / ja ano meidän sieluillemme suurta laupeutta // ja monien rikkomustemme armahdusta!

KUUEDES HETKI

Profetian tropari, 6. säv.

Jumala, tämä on se peljättävä päivä, jonka iltaa emme uskoneet näkevämme, mutta ihmisiä rakastaen Sinä soit meidän sen nähdä. Kunnia olkoon Sinulle, Kolmipyhä!

Kunnia - - nyt - -. *Sama uudelleen*

Prokimeni, 6. säv.: Iloitkoon niiden sydän, / jotka etsivät Herraa.

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, julistakaa Hänen nimeänsä.

Profeetta Jesajan kirjasta (48:17-49:4):

Näin sanoo Herra, sinun lunastajasi, Israelin Pyhä: Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opetan sinulle, mikä hyödyllistä on, johdatan sinua sitä tietä, jota sinun tulee käydä. Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun

rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot; sinun lastesi paljous olisi niinkuin hiekka, sinun kohtusi hedelmä niinkuin hiekkajyväset, sen nimi ei häviäisi, ei katoaisi minun kasvojeni edestä. Lähtekää Baabelista, paetkaa Kaldeasta; riemuhuudoin ilmoittakaa, kuuluttakaa tämä, viekää tieto siitä maan ääriin asti, sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin". Eivät he janoa kärsineet, kun Hän heitä kuljetti erämaitten halki; Hän vuodatti heille vettä kalliosta, Hän halkaisi kallion, ja vettä virtasi. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo Herra. Kuulkaa minua, te merensaaret, ja tarkatkaa, kaukaiset kansat. Herra on minut kutsunut hamasta äidinkohdusta saakka, hamasta äitini helmasta minun nimeni maininnut. Hän teki minun suuni terävän miekan kaltaiseksi, kätki minut kätensä varjoon; hän teki minut hiotuksi nuoleksi, talletti minut viineensä. Ja Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, sinä Israel, jossa minä osoitan kirkkauteni". Mutta minä sanoin: "Hukkaan minä olen itseäni vaivannut, kuluttanut voimani turhaan ja tyhjään; kuitenkin on minun oikeuteni Herran huomassa, minun palkkani on Jumalan tykönä".

Prokimeni, 6. säv.: Kiitetty olkoon Herra, / Israelin Jumala.

Liitelauselma: Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä.

EHTOOPALVELUS MAANANTAI-ILTANA

Avuksihuutostikiirat, Joosefin runo, 6. säv.

Liitelauselma: Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? Mutta Sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että Sinua peljättäisiin.

Elämän monien rikkomusten ja heikymain johdosta on voimani heikentynyt / ja minä kurja makaan alati kevytmielisyyden vuoteella, / mutta minä huudan Sinulle, Valtias: / Oi säälivä Vapahtaja, tule luokseni / ja anna minulle terveys ja armo! / Älä hylkää minua, etten nukkuisi kuolemaan / ja vihollinen iloitsisi minun tuhostani, // sillä se yrittää painaa minut tuonelan hirveihin syövereihin.

Liitelauselma: Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni Hänen sanaansa.

Mielettömyydessä armottoman rikkaan miehen kaltaisena / minä nautiskelen hekumiin ja himoihin uponneena. / Herra, vaikka minä aina näenkin katumuksen portilla Lasaruksen tavoin makaavan järkeni, / sivuutan sen tunnottomasti, / kun se on himojen tähden nälässä, sairaana ja haavaisena. / Niinpä olenkin ansainnut helvetin tulen tuomion, // mutta lunasta minut siitä, oi ainoa armorikas Valtias!

Liitelauselma: Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua, kuin vartijat aamua. Pane toivosi Herraan, Israel.

Toinen, Theodoroksen runo, 5. säv.

Herra, kun Sinä olit lihallisesti Jordanin toisella puolella, / Sinä ennustit, että Lasaruksen sairaus ei ole kuolemaksi, / vaan kunniaksi Sinulle, meidän Jumalallemme. / Kunnia olkoon suurille teoillesi ja kaikkivaltiudellesi, / sillä Sinä kukistit kuoleman suuren armosi tähden, // oi ihmisiä rakastava!

Ja 3 minean stikiiraa

Kunnia - - nyt - -. *Jumalansynnyttäjän stikiira*

Prokimeni, 3. säv.: Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä, / sillä Hänen armonsä pysyy iankaikkisesti.

Liitelauselma: Niin sanokoot Herran lunastetut.

Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta (27:1-41):

Kun Iisak oli tullut vanhaksi ja hänen silmänsä olivat hämärtyneet, niin ettei hän enää voinut nähdä, kutsui hän Eesaun, vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: "Poikani!" Tämä vastasi hänelle: "Tässä olen". Niin hän sanoi: "Katso, minä olen tullut vanhaksi enkä tiedä, milloin kuolen. Ota siis aseesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle ja pyydystä minulle riistaa. Ja laita minulle herkkuruoka, minun mieluokani, ja tuo se syödäkseni, että minä siunaisin sinut, ennenkuin kuolen." Mutta Rebekka kuuli, kuinka Iisak puhui pojallensa Eesaulle. Ja kun Eesau oli lähtenyt kedolle pyydystämään riistaa, tuodakseen isällensä, puhui Rebekka pojalleen Jaakobille sanoen: "Katso, minä kuulin sinun isäsi puhuvan veljellesi Eesaulle ja sanovan: 'Tuo minulle riistaa ja laita minulle herkkuruoka syödäkseni, että siunaisin sinut Herran edessä, ennenkuin kuolen'. Kuule siis, poikani, mitä sanon, ja tee, mitä minä käsken: mene laumaan ja ota

sieltä minulle kaksi hyvää vohlaa laittaakseni niistä isällesi herkkuruuan, hänen mieliruokansa. Ja sinun on vietävä se isäsi syödä, että hän siunaisi sinut, ennenkuin kuolee." Mutta Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: "Katso, veljeni Eesau on karvainen, mutta minä olen sileäihoinen. Entä jos isäni tunnustelee minua? Silloin minä joudun hänen silmissään pilkkaajaksi ja hankin itselleni kirouksen enkä siunausta." Hänen äitinsä sanoi hänelle. "Kohdatkoon se kirous minua, poikani; kuule vain, mitä minä sanon, mene ja nouda". Niin hän meni noutamaan ne ja toi ne äidilleen; ja hänen äitinsä laittoi herkkuruuan, hänen isänsä mieliruuan. Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Eesaun parhaat vaatteet, jotka olivat hänen hallussaan talossa, ja puki ne nuoremman poikansa Jaakobin ylle. Mutta vohlain nahat hän kääri hänen käsiinsä ja paljaaseen kaulaansa. Sitten hän antoi herkkuruuan ynnä leipomansa leivän poikansa Jaakobin käteen. Ja Jaakob meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni!" Hän vastasi: "Tässä olen; kuka sinä olet, poikani?" Jaakob sanoi isällensä: "Minä olen Eesau, esikoisesi. Olen tehnyt, niinkuin käskit minun tehdä; nouse istumaan ja syö riistaani, siunataksesi minut." Mutta Iisak sanoi pojalleen: "Kuinka olet, poikani, niin pian löytänyt?" Hän vastasi: "Herra, sinun Jumalasi, johdatti sen minun eteeni". Niin Iisak sanoi Jaakobille: "Tulehan lähemmä, poikani, tunnustellakseni, oletko sinä poikani Eesau vai etkö". Ja Jaakob astui isänsä Iisakin luo, ja tämä tunnusteli häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Eesaun kädet". Eikä Iisak tuntenut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset, niinkuin hänen veljensä Eesaun kädet, ja hän siunasi hänet. Vielä hän kysyi: "Oletko sinä todella minun poikani Eesau?" Hän vastasi: "Olen". Silloin hän sanoi: "Tuo ruoka minulle, syödäkseni poikani riistaa, että siunaisin sinut". Niin hän toi hänelle sen, ja hän söi; ja hän tarjosi hänelle viiniä, ja hän joi. Senjälkeen hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Tule tänne ja suutele minua, poikani". Hän astui hänen luokseen ja suuteli häntä. Niin Iisak tunsu hänen vaatteidensa hajun ja siunasi hänet, sanoen: "Katso, minun poikani tuoksu on kuin kedon tuoksu, jonka Herra on siunannut. Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, jyviä ja viiniä yllin kyllin. Kansat palvelkoot sinua, kansakunnat sinua kumartakoot. Ole veljiesi herra, ja äitisi pojat kumartakoot sinua. Kirottu olkoon, joka sinua kiroaa, siunattu, joka sinua siunaa." Kun Iisak oli ehtinyt siunata Jaakobin ja tämä juuri oli lähtenyt isänsä Iisakin luota, niin hänen veljensä Eesau tuli kotiin metsästä. Ja hänkin laittoi herkkuruuan, vei sen isälleen ja sanoi isälleen: "Nouse, isäni, ja syö poikasi riistaa, siunataksesi minut". Hänen isänsä Iisak kysyi häneltä: "Kuka olet?" Hän vastasi: "Minä olen poikasi Eesau, sinun esikoisesi".

Silloin Iisak säikähtyi kovin ja sanoi: "Kuka sitten oli se metsästäjä, joka toi minulle riistaa, niin että minä, ennenkuin sinä tulit, söin kaikkea ja siunasin hänet? Siunattu hän myös on oleva." Kun Eesau kuulu isänsä sanat, puhkesi hän valittamaan äänekkäästi ja haikeasti ja sanoi isälleen: "Siunaa minutkin, isäni!" Mutta hän vastasi: "Veljesi tuli kavalasti ja riisti sinulta siunauksen". Niin hän sanoi; "Oikeinpa häntä kutsutaankin Jaakobiksi. Sillä hän on nyt kahdesti minut pettänyt: esikoisuuteni hän on minulta vienyt, ja katso, nyt hän riisti minulta myöskin siunauksen." Ja hän kysyi: "Eikö sinulla ole mitään siunausta minun varalleni?" Ja Iisak vastasi ja sanoi Eesauille: "Katso, minä olen asettanut hänet sinun herraksesi ja antanut kaikki hänen veljensä hänelle palvelijoiksi sekä varustanut hänet jyvillä ja viinillä; mitä voisin enää tehdä sinun hyväksesi, poikani?" Eesau sanoi isällensä: "Tuo yksi ainoa siunausko sinulla vain onkin, isäni? Siunaa myöskin minut, isäni!" Ja Eesau korotti äänensä ja itki." Niin hänen isänsä Iisak vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, sinun asuinsijasi on oleva kaukana lihavasta maasta ja vailla taivaan kastetta ylhäältä. Miekkasi varassa sinä olet elävä ja palveleva veljiäsi. Mutta valtoimena kierrellen sinä riisut hänen ikeensä niskaltasi." Ja Eesau alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden, jolla hänen isänsä oli hänet siunannut.

Prokimeni, 7. säv.: Korota itsesi / yli taivasten, Jumala.

Liitelauselma: Minun sydämeni on valmis, Jumala.

Sananlaskujen kirjasta (19:16-25):

Joka käskyt pitää, saa henkensä pitää; joka ei teistänsä välitä, on kuoleman oma. Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja Hän maksaa jälleen hän hyvän tekonsa. Kurita poikaasi, kun vielä toivoa on; ethän halunne hänen kuolemaansa. Rajuluontoinen joutuu sakkoihin: vain yllytät, jos yrität apuun. Kuule neuvoa, ota kuritus varteen, että olisit vasta viisaampi. Monet ovat miehen mielessä aivoitukset, mutta Herran neuvo on pysyväinen. Ihaninta ihmisisessä on hänen laupeutensa, ja köyhä on parempi kuin valhetteliija. Herran pelko on elämäksi: saa levätä yönsä ravittuna, eikä mikään paha kohtaa. Laiska pistää kätensä vatiin, mutta ei saa sitä viedyksi suuhunsa jälleen. Lyö pilkkaajaa, niin yksinkertainen saa mieltä, ja jos ymmärtäväistä nuhdellaan, niin hän käsittää tiedon.

Virrelmästikiirat, 4. säv.

Vapahtaja, vapauta meidät sielua vahingoittavasta yltäkylläisyydestä / ja lue meidät yhteen köyhän Lasaruksen kanssa Aabrahamin helmassa, / sillä säälivänä ja ihmisiä rakastavana, armosta rikkaana Jumalana / Sinä tulit meidän tähtemme köyhäksi // ja saatoit meidät jälleen turmeluksesta turmeluksettomuuteen.

Liitelauselma: Minä nostan silmäni Sinun puoleesi, joka taivaissa asut. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat heidän isäntänsä käsiin, ja niinkuin palvelijattaren silmät katsovat hänen emäntänsä käsiin, niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, kunnes Hän armahtaa meitä.

Sama uudelleen

Liitelauselma: Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen. Sillä kylliksi olemme jo saaneet ylenkatsetta. Sielumme on jo kyllänsä saanut suruttomien pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta.

Marttyyrien stikiira

Oi ihmisiä rakastava, / joka otit vastaan pyhien marttyyrien kärsivällisyyden, / ota meiltäkin vastaan ylistysveisu // ja anna heidän rukoustensa tähden meille suuri armo!

Kunnia - - nyt - -. Jumalansynnyttäjän stikiira

Kristuksen, Jumalan, Äiti, / joka synnytit kaikkien Luojan, / päästä meidät hädästä, että aina huutaisimme Sinulle: // Iloitse, Sinä meidän sielujemme puolustus!